

רע"פ 337/14 - חמזה פקרא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 337/14

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקש:

חמזה פקרא

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, מיום 26.12.2013, בעפ"ג 4099-12-13, שניתן על-ידי כב' השופטים ר' שפירא; ע' גרשון; א' קיסרי

בשם המבקש:

עו"ד עאדל בויראת

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטים: ר' שפירא; ע' גרשון; ו-א' קיסרי), בעפ"ג 4099-12-13, מיום 26.12.2013, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט א' גופמן - סג"נ), בת"פ 11990-02-09, מיום 7.11.2013.

בד בבד עם הגשת בקשת רשות הערעור, הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהוטל עליו. ביום 14.1.2014, הוריתי על עיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבקש, עד להחלטה בבקשת רשות הערעור.

רקע והליכים קודמים

2. מעובדות כתב האישום שהוגש נגד המבקש עולה, כי ביום 3.8.2007, הוא פרץ לבית בבאקה אל גרביה, ונטל עימו 6,000 ש"ח במזומן ותכשיטי זהב.

בגין מעשים אלו ייוחסו למבקש העבירות הבאות: התפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); וגניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

3. ביום 6.5.2012, הורשע המבקש, על יסוד הודייתו, בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. יש לציין, כי המבקש עצמו לא התייצב לדיון, והודייתו נמסרה על-ידי בא-כוחו דאז, עו"ד עמארנה.

ביום 7.11.2013, נגזר דינו של המבקש. בית משפט השלום שקל לזכותו של המבקש את הודייתו באשמה; את העדרן של הרשעות נוספות, מאז ביצוע העבירה; ואת העובדה שהמבקש הפקיד 6,000 ש"ח בקופת בית המשפט לפיצוי המתלונן. לצד החובה, ציין בית משפט השלום את העובדה כי למבקש עבר פלילי הכולל הרשעה בעבירות דומות, כמו כן, הפנה בית משפט השלום לתסקיר שירות מבחן שלילי שהוגש בעניינו של המבקש. בית משפט השלום ציין, בהקשר זה, כי מתסקיר שירות המבחן עולה, כי המבקש "נוטל אחריות אך מפחית מחומרת מעשיו", וכי חרף מאמצי השיקום מצידו, עדיין קיים סיכון להישנות המעשים בעתיד. על יסוד הדברים האלו, השית בית משפט השלום על המבקש את העונשים הבאים: 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל; 12 חודשי מאסר על-תנאי, לבל יעבור המבקש, במשך שנתיים מיום שחרורו, את אחת העבירות בהן הורשע; ופיצוי למתלונן בסך 2,000 ש"ח.

4. המבקש ערער על גזר דינו של בית משפט השלום לבית המשפט המחוזי בחיפה. בהליך הערעור יוצג המבקש על-ידי עו"ד זאב אלוני, אשר החליף את עו"ד עמארנה, ועיקר טענותיו סבו סביב החלת הוראותיו של תיקון 113 לחוק העונשין, עובר למועד כניסתו של התיקון לתוקף. ביום 26.12.2013, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש, בקובעו כי אין כל פגם בהתייחסותו של בית משפט השלום להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, לצורך גזירת עונשו של המבקש. עוד נקבע, כי בשים לב לעברו הפלילי המכביד ולחומרת העבירה, העונש שנגזר על המבקש אינו "חמור כלל ועיקר, ואף במידה מסוימת נוטה לקולא".

בקשת רשות ערעור

5. המבקש הגיש בקשת ערעור, באמצעות בא-כוחו השלישי במספר, עו"ד עאדל בויראת, על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. במסגרת הבקשה, נטען על-ידי המבקש, כי בניגוד לאמור בפרוטוקול הדיון בבית משפט השלום, הוא לא הוזהר בדבר חובתו להתייצב לדיונים, ולא הוסברו לו ההשלכות של היעדרותו משיבות בית המשפט. עוד טען המבקש, כי עו"ד עמארנה הודה בשמו בעבירת הגניבה, שלא על דעתו, ומבלי להיוועץ עימו בקשר לכך. כראייה לכך, הפנה המבקש לאמור בתסקיר שירות המבחן, בו נאמר כי הוא אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו, ומכחיש שגנב דבר מביתו של המתלונן. לפיכך, טוען המבקש, כי הודאתו בעבירת הגניבה נעשתה שלא כדין, ויש לבטל את הרשעתו.

6.

לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה של הבקשה להידחות.

7.

הלכה מושרשת היא כי בקשות רשות ערעור תתקבלנה במשורה ואך במקרים חריגים מהם עולה שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה עקרונית רחבת היקף, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים לבקשה, וכן במקרים בהם עולה חשש מפני עיוות דינו של המבקש או משיקולי צדק כלפיו (רע"פ 642/14 יצקוב נ' מדינת ישראל (10.3.2014); רע"פ 617/14 לוי נ' מדינת ישראל (4.3.2014); רע"פ יצחק נ' מדינת ישראל (11.2.2014)). בקשת רשות הערעור שלפניי אינה מעלה כל שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה עקרונית רחבת היקף, וכול כולה סבה סביב עניינו הפרטני של המבקש. בנוסף, לא מצאתי כי בנידון דידן קיים חשש מפני עיוות דינו של המבקש או כי קיימים שיקולי צדק כלפיו, המצדיקים היענות לבקשתו. די בטעמים אלו בלבד, כדי לדחות את בקשת רשות הערעור.

8.

מעבר לנדרש, אתייחס בקצרה לטענותיו של המבקש במסגרת בקשת רשות הערעור, שמשמעותן, הלכה למעשה, "כשל בייצוג". המבקש טוען, כי עו"ד עמארנה הודה בשמו בעבירת הגניבה, מבלי להיוועץ עמו, שעה שהוא הכחיש, במהלך כל ההליך המשפטי, את דבר גניבתם של הפריטים, כנטען בכתב האישום. אין בידי לקבל טענה זו. המבקש העלה את הטענה, לראשונה, בבקשת רשות הערעור, והדבר לא מצא את ביטויו במסגרת ההליך בבית משפט השלום, ואף לא בא זכרו בערעורו לבית המשפט המחוזי. זאת, על אף העובדה, שבשלב הערעור החליף עו"ד אלוני את עו"ד עמארנה, בייצוגו של המבקש. לפיכך, לא מצאתי כל הצדקה להידרש לטענות אלו במסגרת הליך זה, שבו אין מקום להעלאת טענות עובדתיות חדשות.

עוד יש להזכיר, כי על הטוען לכשל בייצוגו מוטלת החובה לצרף את תגובתו של הפרקליט אשר ייצג אותו בפני הערכאה הדיונית. יש חשיבות רבה לצירוף תגובת הפרקליט, הן משום שיש בה כדי להבהיר את מהלך האירועים בפני הערכאה הדיונית, והן מפני שהיא מאפשרת לעורך הדין, אשר ייצג את הטוען, להגן על שמו הטוב ועל מקצועיותו (ע"פ 48883/11 מרקוביץ' נ' מדינת ישראל, בפסקה 40 לפסק דינה של השופטת ד' ברק-ארז (21.3.2013); ע"פ 8868/11 בגימוב נ' מדינת ישראל, בפסקה 29 לפסק דינו של השופט י' דנציגר (23.8.2012)). בענייננו, חרף הטענות הקשות שהועלו נגד עו"ד עמארנה, לא צורפה תגובתו לבקשת רשות הערעור, ואף מסיבה זו יש לדחות את הבקשה.

9.

אשר על-כן, משלא מצאתי מקום להורות על עריכת דיון ב"גלגול שלישי", דינה של בקשת רשות הערעור להידחות.

צו עיכוב הביצוע עליו הוריתי ביום 14.1.2014, מבוטל בזאת.

המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 7.4.2014, עד לשעה 10:00, בימ"ר קישון, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, י"ד באדר ב' התשע"ד (16.3.2014).

ש ו פ ט
